

Pracovní stáž žáků - Irsko 03/2022 - část 3

Den 7. a 8. - sobota + neděle

V sobotu jsme se všichni (až na jednoho “maroda”, který byl v klidovém režimu z důvodu namoženého svalu = důkaz “vysokého pracovního nasazení”) vydali na celodenní výlet do druhého největšího města v Irsku - Cork.

Autobusem jsme vyrazili v 9:00 a v 11:00 jsme tam byli. Společně a naší průvodkyní Amy jsme si prošli město a jeho významnější místa a pak byl již povel a rozchod k samostatnému objevování a nakupování dárků. Výlet se podle většiny vydařil, ale někteří jedinci by raději prý “spinkali”. No co, všem se zavděčit nelze.

Neděle byla samozřejmě volná, ale byla možnost navštívit za 35€ nejvyšší útesy v Evropě “Cliffs of Moher” a také další místa. Žáci byli ale asi unaveni, takže této možnosti využila pouze doprovodná osoba - já, a mohu říci, že opravdu nelituji. Chlapci až později řekli, že byla chyba, že nejeli - tak možná příště.

Den 9. - 12. - pondělí až čtvrtek

Pondělí už byl zase pracovní den, ale kluci se do firem těšili. Všude je totiž brali hned jako sobě rovné a jejich noví kolegové byli velice vstřícní a příjemní. Práce všechny bavila a dle vyjádření účastníků se toho docela dost naučili. Konkrétně byli naši žáci umístěni v těchto firmách:

Pavel Szmek - Infinitive Automotive Workshop

Dominik Lhota a Daniel Dvořák - Sebastian's Garage

Michal Bárta, Antonín Baroš, Maxmilián Grešo - The Hunt Mus

Jiří Bloksch a Adam Drmola - PRZ Garage

Daniel Tomek, Jan Smiga - Ballysimon Tyres and Service

Dominik Sedláček - Paul's Garage

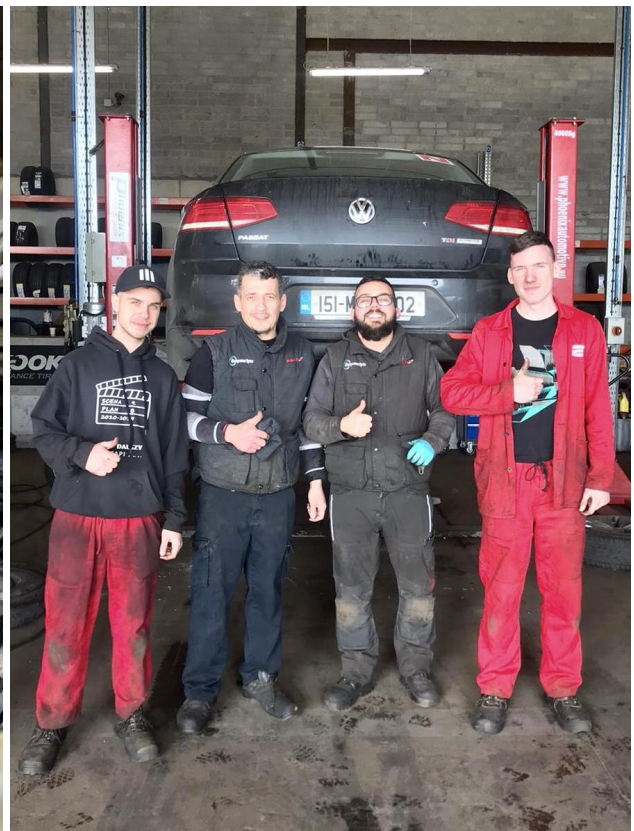
Ondřej Přeček - SRG Motors

Práce i dny rychle ubíhaly a volný čas kluci trávili buď v hostitelských rodinách nebo také touláním se po městě a nasáváním irské atmosféry k čemuž přispělo i na Irsko naprosto netypické počasí. Celou dobu zde vůbec nepršelo, ale naopak, často svítilo sluníčko.

Nejdůležitější ale bylo poznávání místních zvyklostí, života, prostě jiné kultury. Všichni účastníci se shodli, že místní lidé jsou velice přátelští, vsíční a pohodoví. Pokud měl někdo možnost porovnání, tak potvrdil, že v místních firmách určitě není takové vysoké pracovní tempo jako ve

firmách u nás. Vše v práci, ale i v rodinách probíhá ve větším klidu, na vše je dostatek času a nic se moc neřeší.

Lidé ve městě i autobuse se s vámi velice ochotně dají do řeči a většinou se usmívají. Všude slyšíte jen samé "sorry, thank you, please", tudíž slova, která u nás zas tak častá nejsou. Vstřícnost hostitelských rodin byla také překvapující a hoši se většinou i sami zapojili do jejich

každodenního běžného života. Byli pozváni na společnou oslavu narozenin, strávili společný čas s “maminkou” a jejími dětmi, hráli společné hry, jeji na výlet, půjčovali si kola apod.

Jídlo bylo také super - jak se vyjádřili shodně všichni - a nikdo si nestěžoval. Co ale “naším” chlapcům vadilo, byly monotónní snídaně - cereálie, toast s marmeládou a džus nebo čaj. Irové takto totiž snídají opravdu celý život a párečky, vajíčka, šunka, sýry a ostatní české snídaňové speciality jim nic neříkají.

Za povšimnutí také stál přístup místních ke Covidu. I když byla všechna omezení zcela zrušena, lidé jsou opatrní, často nosí roušky, dezinfikují si ruce a jde poznat, že se bojí toho, aby nebyli znovu 2 roky zcela uzavřeni. V Irsku byla “doba covidová” totiž opravdu tvrdá a téměř 2 roky nebylo otevřeno kromě běžných obchodů s potravinami téměř nic. Obavy místních jsou tedy docela opodstatněné.

Den 13. a 14. - pátek a sobota

Poslední pracovní den naší stáže - pátek, byl zakončen předáním certifikátů o absolvování stáže. Odpoledne následovalo jen rychlé balení, rozloučení se s hostiteli a pak již sobotní brzký ranní odjezd autobusem na letiště v Dublinu.

Z Dublinu se odlétalo v 10 hodin a v Krakově jsme dosedli ve 14:10 (časový posun + 1 hodina). Poté už jen 2 hodiny autobusem a už jsme byli u naší milované SŠTO.

Věřím, že si všichni žáci z absolvované stáže odnesli hodně pěkných zážitků a cenných zkušeností. Určitě se dozvěděli nejen něco nového o životě v cizí zemi, ale také poznali trochu více i sami sebe - své možnosti a schopnosti, ale také své nedokonalosti a limity - a o tom vlastně celý Erasmus+ je: “**Changing lives, opening minds**”.

Děkuji všem zúčastněným žákům za vstřícnost, dobrou náladu, ale hlavně za to, že opět nezklamali. Všichni účastníci byli slušní, šikovní a iniciativní v práci, komunikativní, spolehliví a zodpovědní po celou dobu, tedy přesně takoví, jaké si je přejeme vidět my ve škole, ale také budoucí zaměstnavatelé ve firmách. Jen ať to všem dlouho, a nejlépe nastálo, vydrží.

Ing. Martin Fišer - koordinátor projektu

Spolufinancováno
z programu Evropské unie
Erasmus+